

Intervju med Sandra Daniel, intervjuperson nr 11

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:56:46

Datum: 2018-05-07

Intervjuare: Ida Rådegård

Plats: Mötesrummet, Polstjärnegatan 8b

Tid: ca 15.00 – 16.00

Intervju med Sandra Daniel

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:05]: Den kan vara öppen tror jag för jag tror inte att det kommer att vara någon här. Då är den igång och då ska jag säga att det är jag Ida Rådegård som intervjuar...

Talare [00:00:10]: Sandra Daniel.

Intervjuare [00:00:12]: Ja, till Göteborg berättar, som projektet heter. Så du kan väl berätta lite om dig själv och var du bor?

Talare [00:00:19]: Absolut, absolut jag heter som sagt Sandra Daniel och jag är en 18-årig tjej född och uppvuxen här i Göteborg. Jag har en familj, en väldigt stor familj, men jag har eller jag har många syskon eller många kusiner och så, så att de räknar jag in i min familj men annars har jag bara en lillasyster. Just nu går jag på Polhemsgymnasiet, tar studenten om tre veckor mm och har länge varit politiskt engagerad, jag har varit politiskt engagerad sedan jag var 11 år.

Intervjuare [00:00:52]: Får man fråga vilket parti?

Talare [00:00:53]: Inte partipolitiskt engagerad.

Intervjuare [00:00:54]: Okej.

Talare [00:00:54]: Men politiskt engagerad i ungdomsfullmäktige bland annat.

Intervjuare [00:00:58]: Mm. Spännande, var bor du någon stans?

Talare [00:01:02]: Jag bor i Hisings Backa, gör jag.

Intervjuare [00:01:03]: Ja, hur länge?

Talare [00:01:06]: Jag har bott där i princip hela mitt liv, och har spelat fotboll i den klubben också Hisings Backa FC...

Intervjuare [00:01:12]: Ja.

Talare [00:01:12]: ... från och med fem års ålder men jag slutade i år.

Intervjuare [00:01:15]: Okej, hur kommer det sig då?

Talare [00:01:18]: Jag slutade på grund av att mina liksom största intressen i livet har alltid varit politik och fotboll eller sport så att säga, och länge har jag försökt balansera båda liksom aspekterna i livet och försökt hinna med alltihop men nu känner jag att det är dags att lägga ner med fotbollen för jag vill satsa helhjärtat på politiken. Men självklart så kollar jag på fotboll och så, Liverpool och Barcelona är det som gäller [skrattar], för övrigt.

Intervjuare [00:01:44]: Det är bra, går det till handlingarna. Du säger att du har många kusiner men en syster?

Talare [00:01:51]: Precis, en lillasyster.

Intervjuare [00:01:53]: Ja, men det är intressant det där med familj, träffas ni ofta dina kusiner och du?

Talare [00:01:58]: Ja det gör vi, som sagt, som du precis sa, en jättestor familj, vi är väldigt nära, vi umgås väldigt ofta, och vi har väldigt starkt band, eller vi i min familj då så att säga, så jag tycker det är väldigt roligt, och många av oss har liknande intressen, sport är det som bland annat förenar oss och som vi tycker om att titta på och liksom hålla på med liksom att låta det genomsyra allt vi gör i princip.

Intervjuare [00:02:28]: Hur kommer det sig att du blev fotbollsintresserad?

Talare [00:02:31]: Mm, jag har alltid varit sportintresserad och jag har en del som är, har varit fotbollstränare och så har jag äldre kusiner som är fotbollsintresserade som har spelat fotboll så alla i min familj har typ spelat fotboll och liksom haft, fotboll har alltid varit i mitt liv på något sätt, även om jag började spela det när jag var fem år gammal, så innan det har det alltid också varit en del av mitt liv. Så jag tror att det var det som fick igång hela intresset så att säga och sen också att jag har alltid varit ett Liverpool och Barcelona fan, och när man då sett på deras matcher så har man alltid velat, man har velat bli som dem nästan, så att det var det som fick mig att börja spela fotboll när jag var fem år men innan det så spelade jag handboll och dansade lite också och fortsatte också fram tills att jag var ungefär tio år med de här sporterna då, sen slutade jag för fotbollen [skrattar] det var det som jag gillade mest.

Intervjuare [00:03:25]: Mm. Vad skulle du säga att fotbollen har spelat för roll i ditt liv hittills?

Talare [00:03:32]: Väldigt stor roll, du vet när man är på fotbollsplanen så, så är det det enda som gäller, själva matchen och liksom att få det att fungera, med laget men också liksom man vill ju vinna också så då måste man samarbeta och så satsar man helhjärtat på det så att just det här med att, det handlar inte bara om att vinna och det handlar inte bara om matcherna i sig även om det är väldigt kul att vinna matcher, så handlar det också väldigt mycket om att man vet att man har någonting att göra, man vet att man liksom, tre gånger i

veckan så har man fotbollsträningar och då träffar man fotbollslaget och får umgås med ens närmsta vänner egentligen, samtidigt som man har ett gemensamt mål. Så att det är väldigt kul och sen är det också så att det är väldigt många av de som jag spelade fotboll med fram tills i år egentligen, 2018, många utav dem har liksom gått i min skola eller grundskola eller den skola som jag går på nu så det är en gemensam grej som jag tycker är väldigt rolig också.

Intervjuare [00:04:33]: Ja vad roligt, ja det var egentligen inte det vi skulle prata om nu men det var bara så spännande. Du bor i Hisings Backa nu?

Talare [00:04:40]: Precis det gör jag.

Intervjuare [00:04:41]: Och du pluggar?

Talare [00:04:42]: Yes.

Intervjuare [00:04:42]: Ja, vad är det du läser för någonting?

Talare [00:04:44]: Just nu läser jag samhäll samhäll för jag tycker att, på Polhemsgymnasiet då, och jag valde Polhemsgymnasiet för att det är en FN-skola också.

Intervjuare [00:04:51]: Okej vad innebär det?

Talare [00:04:52]: Det innebär att man har väldigt mycket fokus i alla fall i ämnen där det går att applicera så har man utrikesfokus men också FN-fokus och jag älskar utrikespolitik. Jag gillar politik men älskar utrikespolitik så att säga, så att det tycker jag är väldigt roligt. Tar dock studenten nu om tre veckor ungefär, och jag vet att jag vill plugga vidare, jag vet dock inte om jag vill göra det direkt men när jag gör det så kommer det definitivt att vara statsvetenskap eller någonting som har med det att göra.

Intervjuare [00:05:23]: Hur blev du intresserad av politiken då?

Talare [00:05:24]: Ho, the million dollar question, nej [skrattar] politik, jag har alltid varit, haft ett sånt här omvärldsintresse sedan ganska tidig ålder, och för mig har jag liksom alltid insett att politik genomsyrar allting egentligen, allting från till exempel vad för material och vilka möbler som finns i en byggnad till vilken policy liksom ett land för sig, allting har med politik att göra i grund och botten och att politik då påverkar individer in i benmärgen, olika sorters individer över hela världen, är ju det som fått mig att bli intresserad av politik och att, vad var det nu jag skulle säga? Och jag vet ju att det finns väldigt mycket saker i samhället men också världen i sig som jag tycker kan förbättras och då finns det olika metoder att använda för att just uppnå denna förändring men i slutändan så är min fullaste övertygelse att det krävs ett politiskt beslut för att det liksom ska ske en förändring eller för att det ska bli lagstadgat eller vad det nu kan vara, så det är därför som jag är intresserad av politik också, för att då har man det på papper, man har det juridiskt.

Intervjuare [00:06:42]: Men du är politiskt aktiv?

Talare [00:06:42]: Mm.

Intervjuare [00:06:44]: Hur länge har du varit det? Liksom i organiserad form eller vad man ska säga.

Talare [00:06:47]: Mm sedan jag var 11 år.

Intervjuare [00:06:48]: Ja och vad hände då?

Talare [00:06:50]: Innan det så var jag ju, jag brann, jag har alltid varit intresserad av liksom ord och ords kapacitet och möjlighet att förändra så då skrev jag väldigt mycket, jag skrev min egen dagbok och jag hade också en blogg där jag för övrigt också skrev om min livsstil och min vardag och så, och sen kände jag så här att mitt mål med livet är att förändra världen då behöver jag börja någonstans eller hur?

Intervjuare [00:07:15]: Mm.

Talare [00:07:15]: Och då var min lilla hjärna igång och tänkte ja, men hur ska jag göra det här då? Jag var 10 år då typ eller lite yngre och då tänkte jag typ att ja men om jag ska börja någonstans då måste jag börja med mig själv också men också min skola, min stadsdel, sen staden, sen Sverige och sen världen. Så då började jag bli med i elevrådet och sen och där har jag varit sedan jag var typ jag kanske var lite yngre jag kanske gick i ettan men då handlade det om att man ska få längre skolraster och fler fotbollar kanske [skrattar] som man kan använda, som man kan använda på rasten så då var det det att man ville förändra liksom skolan och så, och elevrådsengagemang har hängt med mig fram tills nu trean på gymnasiet, men det var en lärare som såg att jag brann väldigt mycket för liksom att förändra och som rekommenderade mig att kandidera till ungdomsfullmäktige, och det gjorde jag när jag var 11 år, jag skulle fylla 12 år för man behöver vara 12 år för att vara med i ungdomsfullmäktige, men det var det året jag skulle fylla 12 år så det räknades. Så då kandiderade jag till ungdomsfullmäktige för sju år sedan, och ungdomsmäktige är ju precis som kommunfullmäktige bara det att det är för barn och unga i Göteborgs stad och de har som uppgift att liksom i uppgift och i uppdrag att representera stadens ungdomar så då kandiderade jag dit som 11 åring och då var mina hjärtefrågor mänskliga rättigheter såklart, det genomsyrar allting, men mer konkret att motverka mobbing, antirasism såklart och att det skulle hänga ihop också för väldigt mycket orsaker till mobbing är då på grund av rasism, jag har själv erfarenhet utav det liksom men också att man ska jobba för att sommarlovskortet ska gälla hela tiden.

Intervjuare [00:09:02]: Alltså Västtrafikkort eller så?

Talare [00:09:03]: Precis, precis så det var lite utav det jag brann för och sen har det ju bara lett till att jag har varit ledamot i fem år och sedan ordförande 2016-2017. Och jag, och det har ju i ungdomsfullmäktiges liksom mina erfarenheter där har i sin tur lett till andra grejer också, ett annat politiskt engagemang. Så det var där det började.

Intervjuare [00:09:25]: Vilken resa du har hunnit göra, redan.

Talare [00:09:27]: Ja verkligen [skrattar].

Intervjuare [00:09:30]: Men politik är det någonting som ni har pratat om hemma eller vart kommer ditt...

Talare [00:09:35]: Ja ...

Intervjuare [00:09:36]: För det känns som att det kom väldigt naturligt för dig?

Talare [00:09:37]: Mm jo men precis det kom väldigt naturligt alltså det har ju, jag tror det har med mig själv också att göra men alla i min familj har på något sätt, även om man kanske inte skriker politik alltså politiska slagord hela tiden, men de har ändå varit medvetna på något sätt och liksom haft ett omvärldsintresse och att det har genomsyrat vår vardag på något sätt. Jag vet inte riktigt hur jag ska förklara men det har nog med det att göra, men också det att jag har varit väldigt nyfiken sedan tidig ålder. Jag har rest väldigt mycket också, jag har själv rötter i både Etiopien och Eritrea, jag har aldrig varit i Eritrea men jag har varit i Etiopien så att, och Etiopien är väldigt olikt Sverige på många olika sätt men också väldigt likt Sverige på många olika sätt, så mina erfarenheter från att liksom ha rest och också att jag är allmänt nyfiken. Jag är den ungen som alltid kollade på Aktuellt när jag var liten alltså så på det sättet så har det alltid, jag tror att det definitivt har påverkat mig också.

Intervjuare [00:10:36]: Inte bara Lilla aktuellt då utan...

Talare [00:10:38]: Nej [skrattar].

Intervjuare [00:10:39]: ... vuxna Aktuellt?

Talare [00:10:40]: Jag kollade på Lilla sportspegeln men annars kollade jag på Aktuellt och Rapport liksom.

Intervjuare [00:10:45]: [Skrattar] Ja men spännande.

Talare [00:10:47]: Och sen också att det har bara spätts på genom att jag har varit engagerad i politiska forum, och där har man andra i sin ålder som också är engagerade i politiskt forum, så då blir det att man liksom triggas varandra att bli ännu mer aktiva liksom, engagerade och så för man liksom lär sig utav andra, och ser att det finns fler som är precis som en det är självklart så alltså och man vet att de på något sätt har samma mål, kanske inte samma metoder men samma mål så då blir det att ja, men jag kan också förändra då ska jag fortsätta. Typ, det är därför.

Intervjuare [00:11:20]: Har du stött på något motstånd eller så, eftersom du är kvinna eller inte etnisk svensk, inom citationstecken, du förstår vad jag menar.

Talare [00:11:32]: Ja jag förstår vad du menar, för att jag är en svart kvinna eller ja, kvinna nu liksom jag är 18 nu [skrattar], det känns konstigt att säga kvinna men jag förstår vad du menar.

Intervjuare [00:11:39]: Du får säga vad du vill, tjej eller...

Talare [00:11:40]: Ja precis jag förstår vad du menar.

Intervjuare [00:11:41]: Vi kan säga tjej.

Talare [00:11:41]: [Skrattar] Det var bara en rolig grej i huvudet liksom. Inom politiken alltså nej, inte så men i vardagen definitivt, i vardagen definitivt och jag vet att de här erfarenheterna som jag liksom kanske upplever är vardag nu eller har upplevt, för jag har själv varit utsatt för utfrysning och någon form utav mobbing när jag har varit liten, det vet jag är gemensamt för väldigt många som delar liksom mina yttre attribut så att säga och det påverkar min politik, men jag har inte blivit utsatt på något sätt på grund av att jag är politiskt engagerad och för att jag är liksom svart kvinna, om du förstår vad jag menar.

Intervjuare [00:12:22]: Mm.

Talare [00:12:23]: Men mina vardagliga erfarenheter de påverkar min politik så typ.

Intervjuare [00:12:30]: Har du samma hjärtefrågor nu som de du beskrev från början?

Talare [00:12:35]: Definitivt. Alltid varit mänskliga rättigheter som legat mig varmt om hjärtat och som varit utgångspunkten i allt jag gör. Sen har jag liksom utvecklat en annan form av intresse för sakpolitik så att säga, för jag inser också, jag insåg det då också men nu har jag insett det ännu mer och fått fler verktyg och fler, mer erfarenheter egentligen kring hur mänskliga rättigheter egentligen genomsyrar all sakpolitik, alltså försvarspolitik, migrationspolitik, utrikespolitik, skolpolitik, allt. Så att det har bara tvärt om fått mig att inse typ att ja, visst jag kan stå och predika mänskliga rättigheter hela tiden, vilket alltså jag kommer alltid att göra det men, om man ska få in det i en annan form utav politik, så ska det istället vara utgångspunkten när du jobbar med andra frågor. När jag kanske jobbar med försvarspolitik då ska mänskliga rättigheter vara det jag utgår ifrån så. Eller jag jobbar med liksom skolpolitik mänskliga rättigheter. Och sen mänskliga rättigheter kopplat till hur det ser ut i Sverige, om jag jobbar med skolpolitik så kommer jag inte bara liksom ja men det här är jättebra för skolan så utan jag kommer utgå ifrån hur det ser ut nu, kopplat till mänskliga rättigheter från vilka grupper, och hur man alltså lärare elever, olika elever olika lärare i vilka områden koppla det till MR och sen komma på en lösning. Så det om någonting är det som också genomsyrar mitt politiska arbete. Hur kan man koppla ihop mänskliga rättigheter och intersektionell feminism, eller intersektionalitet då, också till politik, all politik och i synnerhet partipolitik.

Intervjuare [00:14:23]: Mm spännande.

Talare [00:14:23]: Mm verkligen [skrattar].

Intervjuare [00:14:26]: Hur känns det att ta studenten då?

Talare [00:14:28]: Åh det känns så skönt, du anar inte.

Intervjuare [00:14:32]: [Skrattar].

Talare [00:14:31]: Jag älskar skolan och jag älskar att lära mig, jag älskar mina liksom klasskompisar och så, jag älskar mina lärare också, särskild shout out till Ann-Marie Hermann hon är jättegrym, men det ska bli väldigt skönt att ta studenten nu faktiskt. Jag har alltid, nu har jag känt ett tag att jag vill ägna mycket mer tid även om jag ägnar väldigt mycket tid till politik så vill jag göra det ännu mer nu också, så det känns skönt att kunna vila lite från skolan. Även om jag tror att jag kommer att plugga efter sommaren, vi får se, men i alla fall det känns skönt i alla fall för nu ligger valet på mig på ett helt annat sätt än vad gymnasiet gör.

Intervjuare [00:15:12]: Ja det är ett stort steg i livet.

Talare [00:15:13]: Mm verkligen.

Intervjuare [00:15:15]: Men du, nu minns jag inte om du sa att du var född i Göteborg?

Talare [00:15:18]: Jo, jag är född och uppvuxen i Göteborg, i Sverige också, ja of course [skrattar]. Det är ju klart.

Intervjuare [00:15:29]: Hur kom det sig att, frågan är varför Göteborg men jag tänker är dina föräldrar födda i Göteborg?

Talare [00:15:35]: Nej de är inte födda i Göteborg min mamma, min pappa, båda mina föräldrar är, mamma är född i Etiopien och pappa är född i Eritrea, och så har de, kom de till Sverige för kanske, nu är jag 18 år, de kom hit för kanske 25 år sedan eller någonting, inte gemensamt utan de träffades här i Sverige. Och sen, jag vet inte riktigt varför just Göteborg från deras håll, men jag tror också att det har att göra med att Göteborg är en storstad, det finns många möjligheter här, arbetsmöjligheter och där, ibland bra väder [skrattar] ibland, när det är bra väder så är det bra väder liksom, när det är sommar så att säga och man får, har man lite tur så blir det bra väder...

Intervjuare [00:16:20]: Och bra väder det är sol och varmt då eller?

Talare [00:16:22]: Ja sol och värme, eller när det inte regnar alltså egentligen, jag kan ta snö men jag kan inte ta regn, alltså på den nivån är det.

Intervjuare [00:16:32]: Men gäller det dina föräldrar också då eller?

Talare [00:16:34]: Ja det tror jag definitivt. Det tror jag definitivt. Så. Jag vet inte riktigt men jag tror bara att, för jag är personligen av den åsikten att, jag gillar Stockholm och så, eller jag gillar andra svenska städer men Göteborg har en helt annan liksom känsla. Folk är trevliga på ett helt annat sätt, jag säger inte att de inte är trevliga i andra städer men de är trevliga på ett helt annat sätt i Göteborg, och sen också att det är, jag tror också att det är för att de har vänner här också, att vi har ett stort kontaktnät här också.

Intervjuare [00:17:06]: Dina föräldrar?

Talare [00:17:08]: Ja mina föräldrar och vår familj egentligen också, så det tror jag definitivt.

Intervjuare [00:17:16]: Mm den här trevliga göteborgsandan som du kommer in lite på vad tror du den består av?

Talare [00:17:23]: Den här trevliga göteborgsandan? Mm...

Intervjuare [00:17:25]: Har du den?

Talare [00:17:27]: Ja, får man säga det? Alltså...

Intervjuare [00:17:30]: Ja det är klart du får.

Talare [00:17:32]: Nej men ja, alltså det tror jag definitivt, jag tror den genomsyrar liksom Göteborg på ett helt annat sätt, men jag tror att det har att göra med att vi ligger så nära havet, för det första, men också det att det är så otroligt lätt att, alltså kollektivtrafiken i sig eller jag vet inte riktigt hur jag ska förklara liksom Göteborg och var den här göteborgsandan kommer ifrån, men jag har alltid känt att, trots att jag har rest ganska mycket så känner jag alltid att så fort jag kommer på göteborgsmark eller svensk mark i sig också, så är det en helt annan grej, och det tror jag har att göra med att det är så enkelt att röra sig i Göteborg, det finns många möjligheter att liksom kunna ta sig från a till ö, sen har det också att göra med att alltså i överlag alla är ju mycket snällare, på riktigt.

Intervjuare [00:18:22]: Än på andra platser?

Talare [00:18:25]: Ja eller ja...

Intervjuare [00:18:28]: Eller är det någon särskild plats som du jämför med i huvudet liksom?

Talare [00:18:33]: Okej vi säger så här då, alla kanske är trevliga, i alla platser, men det är en annan attityd, attityd till livet, attityd till vad man gör, attityd till andra människor, men alla kan vara trevliga, alla kan vara respektfulla det är inte det, det är inte liksom, det är inte så att Göteborg har monopol på just snällhet och trevlighet och att vara respektfulla, men det är en annan attityd till livet och människor här och så, och det är just det som är göteborgsandan, tror jag, och sen havet också det tror jag definitivt är en aspekt.

Intervjuare [00:19:14]: Vad tror du havet har för roll då?

Talare [00:19:16]: Vad havet har för roll? Utöver att man kan åka och bada tror jag definitivt att det har med luften att göra, bara för vi får fräsch luft, får vi fräsch luft så blir vi, får vi, det är faktiskt bevisat vi får mer energi, alltså vi behöver ju luft för att liksom [skratta] leva och så men jag tror att har man bra luft också så tror jag mycket går bra.

Intervjuare [00:19:39]: Brukar du åka och bada i havet på somrarna?

Talare [00:19:41]: Ja.

Intervjuare [00:19:43]: Vart åker du då någonstans?

Talare [00:19:44]: Till olika öar, Södra skärgården oftast, så det är kul, men sen är det inte bara havet i sig utan det är hamnen också. Hamnen ligger ju så nära centrala Göteborg och inte bara det, alltså överallt i Göteborg, till exempel där jag bor i Hisings Backa så är det otroligt mycket grönt, det är jättemycket skog. Egentligen är det så på hela Hisingen skulle jag säga och det är också nice, det hänger också ihop med luften. Ju mer skog desto mer luft kan man nog säga. Men det är liksom, det är en skön aura, det är en skön miljö att vara i och det om någonting påverkar människors attityd till livet och omgivningen, vilket i sin tur spär på göteborgsandan.

Intervjuare [00:20:29]: Känner du dig som en göteborgare?

Talare [00:20:31]: Ja, och det gör jag enbart för att jag är född i Göteborg, så. Jag vet inte riktigt hur man kan bli en Göteborgare alltså så, för man är göteborgare om man identifierar sig som en göteborgare och jag har ingenting annat att utgå ifrån, och därför ser jag mig som en göteborgare på det sättet.

Intervjuare [00:20:54]: Men du tänker inte att man behöver vara född i Göteborg för att vara en göteborgare?

Talare [00:20:58]: Nej, gud nej, men alltså det har ju, alltså det är en personlig fråga egentligen och det är individen i sig som avgör huruvida man känner sig som en göteborgare. Jag tycker inte att andra ska liksom gå runt och alltså peka på att någon annan inte är göteborgare eller så. Jag har ju helt klart rötter från andra sidan jordklotet eller, okej, under ekvatorn då, så att säga, det är helt klart man ser det på mig, det är ingen fråga kring den frågan egentligen, utan att vara göteborgare handlar liksom bara om man identifierar sig som göteborgare. Sen behöver man inte, bara för att man är göteborgare betyder det inte att man inte kan vara någonting annat heller, utan jag är göteborgare men jag är också afrosvensk, sen har jag också rötter i två andra länder. Så det behöver inte vara motpoler.

Intervjuare [00:21:47]: Mm. Skulle du säga att du är svensk då?

Talare [00:21:50]: Afrosvensk. Men hade jag åkt till liksom, nån annanstans i Sverige så, jag är fortfarande afrosvensk men jag har ju liksom mitt pass att utgå ifrån egentligen, mitt pass som är kopplat till mina egna erfarenheter och vad jag själv tycker, då säger jag bara att jag är från Sverige, sen om någon frågar mig var jag är ifrån eller vad mina föräldrar har rötter ifrån, då säger jag det, men ingen annan behöver veta var jag har rötter ifrån egentligen.

Intervjuare [00:22:15]: Är det många som frågar det?

Talare [00:22:18]: I Sverige?

Intervjuare [00:22:20]: Mm.

Talare [00:22:20]: Ja. Definitivt, var kommer du ifrån? Ja Sverige, Östra sjukhuset [skrattar]. Vad menar du? Det är det jag först svarar på, sen säger jag direkt ibland, vad är det du vill

veta? Vill du veta var jag kommer ifrån eller vill du veta var jag har rötter ifrån? Så det är en väldigt viktig distinktion egentligen, så man ska vara tydlig med det. Sen tycker jag bara att det är skevt när det är det första någon annan frågar, inte vad man heter, så ibland kan jag bara men var kommer du ifrån då? Så det är lite intressant, jag tror också det här, var kommer du ifrån är väldigt, väldigt, det är en väldigt stor grej, många som har liksom, som är utrikesfödda eller har föräldrar som är utrikesfödda, eller en förälder som är utrikesfödd, att det är väldigt gemensamt för just den här gruppen, också. Även om vi i sig är individer, vi kanske reagerar olika på det så är det väldigt gemensamt, och det om någonting är någonting som man bör tänka på. Tror jag definitivt.

Intervjuare [00:23:26]: Tror du att dina föräldrar skulle beskriva sig som göteborgare efter de här 25 åren?

Talare [00:23:31]: Ja, det skulle de, och de ser sig själva också som svenskar. Dock har min pappa bott väldigt länge i USA också, så det blir lite en annan grej för pappa, men det är klart att de ser sig själva som göteborgare och svenskar. Men de ser sig inte mindre som det de själva, alltså där de har sin etniska tillhörighet ifrån utan det hänger ihop, och det beror också på i vilka sammanhang man är. Jag kan känna så här, att om jag kanske åker till, för alla länder har kulturer, alla länder har traditioner och alla liksom länder har normer i sig, vissa kan vara gränsöverskridande eller nationsöverskridande och så, men det är klart, alltså ett samhälle utan normer är ju ett dött samhälle, så att, ja när jag åker till typ Etiopien eller någonting så kan jag känna så här, vad är det här för nånting, alltså vad är det här för någonting. Till exempel när man åker taxi eller nånting, eller åker buss, så i Sverige har vi det här att man ska vara minst 500 meter ifrån varandra när man står och väntar på en buss eller typ en taxi eller, alltså så. I Etiopien är det definitivt inte på det sättet, folk kanske sätter sig bredvid en och man bara, jag i huvudet tänker så här vad är det här för någonting, flytta på er, ärligt talat. Och sen tänkte jag nej, alltså det är egentligen bara Sverige som är konstiga, ärligt talat, det är klart att, alltså det finns inga andra platser. Eller så, om det också finns platser så är det ju, alltså nån som bara sitter, det är ju en plats, klart att de ska kunna sitta där. Så det, alltså, och det om någonting känner mina föräldrar också igen sig i, även fast de själva är uppvuxna där, så har de ju ändå på något sätt anammat kanske normer som finns i Sverige på ett helt annat sätt och så kanske man känner typ, men det var ju det här jag gjorde när jag var liten, men nu känns det helt konstigt för mig typ, ja. Men jag tror definitivt de ser sig själva som göteborgare, men det utesluter inte det andra heller.

Intervjuare [00:25:27]: Nej precis det är snarare både och än varken eller.

Talare [00:25:29]: Exakt och det beror också på vilket sammanhang.

Intervjuare [00:25:32]: Mm intressant, varför ska man bo i Göteborg?

Talare [00:25:37]: Ja du varför ska man bo i Göteborg? Det beror på vilken målgrupp också. Såhär, jag tycker att Göteborg är en underbar stad för studenter och unga, men jag tycker alltså klubblivet kan bli mycket bättre. Men annars tycker jag att det är jättebra för studenter och unga och om du som student eller ung funderar på att flytta hit så ska du göra det för att, ett, stan, det finns jättemycket bra mat eller så här restauranger och uteserveringar, jättebra utbud på det, skärgården, underbar, det finns mycket grönt och det är enkelt att

förflytta sig i Göteborg plus alla har en skön attityd. Om du som vuxen eller liksom lite äldre, typ om du har barn eller så och ska flytta hit så ska du göra det för att, på grund av att det är enkelt att förflytta sig, det finns ett stort utbud på väldigt många olika saker och, det här med skärgården och hamnen och så, är ju bara bra grejer om man har barn. Och om du inte är något av det här så skulle jag återigen trycka på det här med, vad heter det, att det är enkelt att förflytta sig och att det är enkelt om man, om det är enkelt att flytta sig och det finns väldigt mycket, alltså det finns väldigt mycket olika saker så kan man hitta saker som passar en på ett helt annat sätt än om det inte är enkelt att förflytta sig. Jag som bor i Backa, Hisings Backa då, det tar 12 minuter för mig att åka in till stan och ändå bor jag på en halvö och för de som bor i Majorna eller Linné tar det också 12 minuter att ta sig till stan så det är väldigt enkelt, men även om jag tror att man kan förbättra kollektivtrafiken så är det också en väldigt bra fördel i förhållande till typ Stockholm, där jag bara får huvudvärk av, alltså, liksom på riktigt, jag menar jag var i Stockholm, jag kom hem från Stockholm igår, inte alls kul att åka där, så vida man inte går eller typ tar bussen, men då är det ovanför liksom, då är det på mark och inte tunnelbana, så det gillar inte jag, att man liksom åker på liksom mark det är en väldigt bra fördel för då kan man också utforska staden på ett helt annat sätt. Därför ska du flytta till Göteborg.

Intervjuare [00:27:47]: Mm men det känns som att du ändå hade tänkt igenom det, eller?

Talare [00:27:49]: Nej faktiskt inte, inte denna frågan, det bara klicka i mitt huvud, för jag gillar Göteborg mer än Stockholm eller andra städer och då måste jag ändå ha någon anledning till varför, några argument varför, jag kan inte bara ha den åsikten.

Intervjuare [00:28:05]: Nej men du var väldigt välformulerad.

Talare [00:28:06]: [Skrattar].

Intervjuare [00:28:07]: Det är jätteroligt, finns det några platser som är speciellt viktiga för dig i staden?

Talare [00:28:12]: I stan?

Intervjuare [00:28:14]: I Göteborg alltså eller ja, i Göteborg. Stan låter ju nu menar jag staden Göteborg inte stan som i centrum.

Talare [00:28:20]: Några viktiga platser...

Intervjuare [00:28:23]: Eller speciella platser.

Talare [00:28:24]: Speciella platser.

Intervjuare [00:28:25]: Mm, något som betyder något för dig.

Talare [00:28:30]: Jag skulle säga att Backavallen i Hisings Backa betyder väldigt mycket för mig, jag har spenderat otroligt många timmar där för jag har ju spelat fotboll sedan jag var fem år, och jag har alltid spelat för den klubben också. Så den platsen betyder väldigt mycket

för mig, och sen också det att, alltså de som har varit fotbollsintresserade eller spelat fotboll har spelat för den klubben också, så att även innan jag började spela fotboll så var, när jag gick och hejade på dem så var det där, jag var så, jag har starka associationer till just den platsen. Också vad heter det, Gustav Adolfs torg på grund av att ungdomsfullmäktige hade sina stormöten på Börsen tidigare och så har de haft sitt kontor där i närheten och sen nu när vi har våra stormöten så har vi det i Kronhusbodarna så det området betyder självklart väldigt mycket för mig. Annars skärgården, alltså det är kul att bada där, jag har många vänner som bor där också och sen också, jag måste tänka nu, jag vet inte Slottsskogen typ alltså för att det är skönt att vara där. Vi gick alltid dit och lekte när jag var liten och sen så har jag en morbror, som också är min gudfar, han är maratonlöpare, han springer Göteborgsvarvet, vartenda år och har gjort det sedan jag var liten, och vi åker alltid ner dit och hejar på honom, men också sen att han är en sådan som tar med alla småbarn i familjen, jag var småbarn då och gjorde det mer när jag var yngre, men vi åkte alltid runt där och cyklade och hade picknick och så. Så jag skulle säga Backavallen, Östra Hamngatan eller Gustav Adolfs torg, skärgården och Slottsskogen.

Intervjuare [00:30:25]: Men ni kollar inte på Göteborgsvarvet på Hisingsidan eller så utan ni åker till...

Talare [00:30:28]: Vi går ju från, alltså vi börjar, för de springer ju där också, så vi, över bron när de springer där så hejar vi på dem och sen tar vi vagnen till Slottsskogen, för det avslutande loppet eller vid avslutet på loppet också.

Intervjuare [00:30:47]: Jag har tittat några år också sådär, det är väl många som har... Kan du säga tre bra saker med Göteborg? Nu har du varit inne lite på det eller ska vi kanske gå in på tre dåliga saker istället?

Talare [00:30:59]: Mm. Segregationen. Och att det är så stora skillnader mellan alltså utbudet på välfärd i olika stadsdelar, och då med särskilt fokus på skola, och vård, okej alla vårddöer är väldigt långa och det har inte påverkat mig på ett personligt sätt eller någonting för jag har bara bra erfarenheter utav vården och skolan, men vi ser ju statistiken, det är väldigt oroväckande. En annan dålig sak, jag sa det här med segregationen och det dåliga utbudet på välfärd, en tredje sak...

Intervjuare [00:31:47]: Det är okej om du inte kommer på tre. Det skulle vara regnet då?

Talare [00:31:53]: Ja. Ja faktiskt.

Intervjuare [00:31:54]: [Skrattar].

Talare [00:31:55]: Ja, ja, definitivt, definitivt, regnet, ibland [skrattar] ja, men på riktigt regnet. Och sen tre bra saker måste jag bara säga, slå ett slag för ungdomsfullmäktige, alltså ungdomsfullmäktige är unikt av sitt slag i hela Sverige och Europa och nästan, jag skulle säga världen också för jag har inte sett något annat och jag har ändå googlat ihärdigt och varit med på olika nationella men också internationella konferenser eller olika EU-projekt, oftast som representant för ungdomsfullmäktige, och då sett att det inte finns någonting som är liksom, även om alla organisationer är viktiga på det sättet så finns det ingenting som är på

samma sätt som ungdomsfullmäktige, och det här säger jag helt opartiskt också, inte för att jag har varit med där i sju år, utan helt opartiskt för jag menar på att ungdomsfullmäktige som funnits i över tio år är liksom kommunfullmäktiges motsvarighet, har i uppdrag av kommunen av kommunfullmäktige och liksom de har i uppdrag att representera stadens unga, alltså det är liksom lagstadgat, det ska vara på det sättet, och sen också att ungdomsfullmäktige är, i en stad som är så segregerad som Göteborg, nästan Europas mest segregerade så har vi liksom ett forum, ett politiskt forum, icke-partipolitiskt forum som samlar barn och unga i olika åldrar, från 12-års ålder till 17-års ålder över olika stadsdelar, över olika gränser att liksom jobba ihop. För det ska vara på det sättet att det ska vara alltså alla representanter kommer från alla tio olika stadsdelar och de har i uppgift att representera barn och unga, så att det skulle jag verkligen slå ett slag för, och det är banne mig det bästa med Göteborg alltså, det slår typ skärgården också, helt ärligt. Inte bara på grund av det men också vilken personlig utveckling det leder till, representanterna och individerna i sig, hur mycket man lär sig, och hur mycket man, alltså hur mycket man kan påverka också, hur mycket man påverkar. En konkret grej som, som jag kandiderade bland annat för att vi skulle få gratis sommarlovskort, när jag var 11 år, men den frågan är inte bara unik för mig utan ungdomsfullmäktige har drivit den frågan sedan 2004, 2005, och jag vet att när jag var med i ungdomsfullmäktige jag tror att det här var 2015, 2016 nej 2014, 2015 och 2017 tror jag att det var så fick ungdomar i Göteborgs stad gratis, eller kostnadsfria sommarlovskort, någonting som vi har drivit på väldigt länge. Nu är det så att man ska fortsätta på det men också att regeringen har yrkat på att alla barn i hela Sverige ska få kostnadsfria sommarlovskort. Så att bara det att ungdomsfullmäktige, för det fanns inga sådana idéer i övriga Sverige utan det var bara ungdomsfullmäktige som drev på den frågan i Göteborg, och att det liksom har skett en sådan utveckling, det om något tycker jag är jättenice, och att man kan påverka så mycket.

Intervjuare [00:35:01]: Hur känns det liksom när det händer en sådan positiv utveckling?

Talare [00:35:03]: Det känns självklart väldigt bra och inte bara att det känns bra, det är bra, det kommer att påverka väldigt många barn och ungdomars förutsättningar att liksom själva bestämma över sin egen vardag, speciellt under sommarlovet. Inget barn ska behöva sitta hemma under ett sommarlov, för att föräldrarna kanske inte har råd med det. Det är klart att det inte ska vara på det sättet, och sen om man då har budget till det också och sen att det finns så många fördelar med det, man minskar segregationen på lång sikt, för man kan mötas över gränser, man kan röra sig över stadsdelar, ett barn som kanske sitter i Angered kanske kan ta sig till skärgården nu. Där, det området där det är rikast i hela Göteborg, men också att man kan, att man kan liksom umgås med vänner och det minskar också liksom de här barriärerna som finns, för vi är inte liksom, det minskar de här socioekonomiska barriärerna som finns också eller konsekvenserna med dem. Så det är jättebra, det påverkar på riktigt liksom. Även om inte jag var här den förra [skrattar], jag har inte liksom kunnat använda sommarlovskortet för jag var utomlands, men det är klart att det är jättebra alltså konsekvenserna.

Intervjuare [00:36:23]: Ja det låter inte som att det är just för dig själv som du...

Talare [00:36:24]: Nej definitivt inte och det är inte bara jag, det är hela ungdomsfullmäktige också och det har varit många olika instanser och så som har varit inblandade och så också,

så det är nice, det är en fråga som ungdomsfullmäktige har drivit sedan 2004-2005 liksom.

Intervjuare [00:36:39]: Ja men det är häftigt.

Talare [00:36:39]: Mm verkligen.

Intervjuare [00:36:41]: Det finns en fråga, finns det en segregation i staden men det har du redan varit inne på.

Talare [00:36:45]: Ja det finns.

Intervjuare [00:36:45]: Men kan du beskriva den lite utifrån...

Talare [00:36:49]: Mina egna erfarenheter eller?

Intervjuare [00:36:50]: Både och om du vill, det får du känna själv vad du vill berätta.

Talare [00:36:55]: Alltså, jag personligen, alltså för jag tycker, den frågan...

Intervjuare [00:37:00]: Jag är inte uppvuxen i Göteborg så jag är inte jätteinsatt i det.

Talare [00:37:04]: Mm så jag ska förklara för någon som inte liksom...

Intervjuare [00:37:06]: Du kan förklara för mig, som inte kommer härifrån.

Talare [00:37:09]: Okej [skrattar]. Jag har inga personliga egna erfarenheter utav segregationen i sig men jag vet i alla fall att utöver statistik som finns, oändlig (?) statistik som visar på att Göteborg är den mest segregerade storstaden i hela Europa, så påverkar det här individer och staden på det sättet att i olika stadsdelar, vi har tio olika stadsdelar i hela Göteborg, så är det på så sätt att segregationen påverkar individer på det sättet att det skiljer sig, det kan skilja sig med 5-8 år i livslängd beroende på om man bor i Angered eller någonstans vid skärgården, i livslängd. Det är olika, skolan, alltså generellt är, kan förbättras på många olika sätt men, de som har sämst, alltså som får sämst förutsättningar till att faktiskt få en bra skolgång, som påverkar så mycket i olika människors framtid och liksom samvaro, så är det sämre förutsättningar för bra skolor, och skolor med få lärare, få individanpassade liksom, det finns inte så många resurser i utsatta stadsdelar och en utsatt stadsdel kan vara till exempel Angered i förhållande till någon annan stadsdel i typ Askim, fast i Askim Västra Frölunda alltså Askim Frölunda Högsbo då, men i liksom skärgården ungefär, det är så många olika förutsättningar som liksom påverkar individer in i benmärgen. Det politiska deltagandet, då pratar jag om att rösta i riksdagsvalet och då pratar jag också om att engagera sig i liksom organisationer och så som är en viktig förutsättning för att man ska känna sig tillfredsställd med liksom sitt liv och sin omgivning och vad den har att erbjuda, är så mycket lägre i Angered till exempel i förhållande till hur det ser ut i skärgården. Så då har vi tagit upp skola, vi har tagit upp det politiska deltagandet, välfärden också, också mycket sämre där även om välfärden liksom i riket också, också har allvarliga brister, så lägg då också till det här med att för att få liksom en bra välfärd också och för att kunna liksom ta sig runt i långa vårdköer och olika instanser, olika vårdinstanser så måste man också kunna

språket. Språkkunskaperna i liksom utsatta områden är mycket mindre, lägg också till det här i aspekten och det här hänger också ihop med segregationen. Kommer vi till arbete, inkomstskillnaderna är så otroligt höga och inkomstskillnader i sig behöver inte vara något problem, en ekonomisk ojämlikhet behöver inte vara ett problem, men att den ekonomiska ojämlikheten påverkar så mycket i framtiden, det är det som är problemet, inte att folk tjänar olika mycket. Och att folk tjänar olika mycket det har att göra med att det är så många som är arbetslösa i utsatta områden och den här arbetslösheten har olika anledningar, dels så har det med integrationen att göra, integrationen som är en two way street, för man kan inte bara liksom sätta press på de som inte är, liksom de som är arbetslösa om man till exempel bara har vita människor på sina arbetsplatser, för det är så mycket som är på det sättet också, att vi har en rasistisk arbetsmarknad, det har vi slagit fast, men också språkkunskaper. Plus det att människor som liksom, som bor i utsatta områden, många av dem har flytt från saker, och då kanske man, då kanske de behöver liksom vård istället för att satsa på arbeten. Så det är olika liksom komponenter som bidrar till att människor inte är i arbete som i sin tur bidrar till att den ekonomiska ojämlikheten, som inte är ett problem i sig, men som har ödesdigra konsekvenser, påverkar människor in i benmärgen. Men också det att, att många utav de här har barn också, och där finns det en tydlig korrelation mellan, men också det att, alltså utbildningen i sig, den utbildningsnivån är väldigt låg, så, för många av de här i utsatta områden och lägg då till att deras barn, för att de ska, tänk dig också typ att de har barn också, som går i utsatta skolor, lägg också till den aspekten att det finns en tydlig kombination med att där resursstarka elever, alltså elever som är resursstarka det vill säga om de har resursstarka föräldrar som klarar sig bättre i livet sen, så lägg till då att de får inget stöd hemifrån, de kan inte få ett stöd hemifrån för att föräldrarna i sig inte får stöd ifrån samhället plus, också att det är många olika aspekter, lägg då till att de går i skolor som är underbemannade och där man inte heller kan individanpassa utbildningen, heller. Det i sin tur, alltså allt det här hänger ihop och det är så segregationen i Sverige ser ut, eller i Göteborg men också i, jag kan tänka mig att det ser ut så i Stockholm också. Sen också, den psykiska ohälsan är utbredd i socioekonomiska utsatta områden, det har att göra med att dels så finns det tabu kring liksom att få, att liksom på riktigt söka vård, det finns ett tabu kring det, men också att vårdköerna är överbelastade, men också det att det är svårt att, för du vet man kanske inte kan språket och så, hur alltså hur ska man kunna lokalisera sig själv och så? Vad mer? Ja jag vet inte riktigt det är olika aspekter och de här aspekterna påverkar skolgången för elever, skolan som är så viktig och att det skiljer sig mellan olika stadsdelar, otroligt mycket och sen förutsättningar kring och vilka möjligheter som finns, för olika människor också, hänger ju definitivt ihop. Did it make sense, alltså...

Intervjuare [00:43:42]: Ja, ja, absolut.

Talare [00:43:42]: Var det här tydligt eller?

Intervjuare [00:43:43]: Ja det tycker jag.

Talare [00:43:45]: Ja okej. Jag kan fortsätta väldigt länge med detta.

Intervjuare [00:43:49]: [Skrattar] Ja men segregationen finns i Göteborg i alla fall.

Talare [00:43:51]: Definitivt, definitivt.

Intervjuare [00:43:54]: Ja men spännande att höra dig berätta om det. Vi får väl riva av lite frågor om stadsdelen också för tiden går så himla fort. Trivs du i din stadsdel Hisings Backa?

Talare [00:44:03]: Definitivt.

Intervjuare [00:44:04]: Eller nu ska vi se vilken blir stadsdelen då?

Talare [00:44:06]: Norra Hisingen.

Intervjuare [00:44:07]: Norra Hisingen.

Talare [00:44:08]: Där ingår ju också Hisings Backa, Tuve, Säve typ, Gerrebacka tror jag, jo men definitivt.

Intervjuare [00:44:19]: För du bor fortfarande hemma eller?

Talare [00:44:20]: Precis ja [skrattar], jag kommer inte flytta ut på rätt långt tag.

Intervjuare [00:44:23]: Nej du är inte så himla gammal heller.

Talare [00:44:26]: Nej men ja, jag bor fortfarande hemma och jag trivs i min stadsdel, jag trivs i Hisings Backa väldigt mycket också. Jag brukar inte vara så mycket i Hisings Backa dock.

Intervjuare [00:44:39]: Nej hur kommer det sig då?

Talare [00:44:40]: För alltså min skola ligger ute på Lindholmen, Polhemsgymnasiet, och alla mina jobbupdrag ligger i stan. Det var mer när jag spelade fotboll som jag var alltså mycket mer i Hisings Backa på grund av att jag tog mig till träningarna hela tiden. Annars typ om jag ska gå till familj eller vänner, några utav dem bor i Hisings Backa då är jag där, såklart, men det är inte så mycket, jag har inte så mycket anledningar till att vara kvar i Hisings Backa längre.

Intervjuare [00:45:06]: Hur känns det då?

Talare [00:45:08]: Mm, alltså anledningar till varför jag inte kan vara det, de är bra, de är positiva, det är för att jag har andra grejer att göra i andra stadsdelar till exempel, så det ser jag som en bra grej. Hade det varit negativa anledningar till varför jag inte kan vara kvar då hade det varit en negativ grej, det är i alla fall så jag resonerar.

Intervjuare [00:45:27]: Det låter klokt. Finns det några bra respektive dåliga saker med din stadsdel?

Talare [00:45:38]: Bra saker, naturen och Hisings Backa fotbollsklubb. Dåliga saker, återigen det här med skolor, för det har ändrats så mycket, när jag gick i, när jag gick i, för jag gick grundskoleutbildningen eller jag gick från nollan till, jag gick på dagis också då, dagis och

fram till nian så gick jag i Backa, jag gick på dagis, jag kommer inte ihåg vad dagiset hette men jag gick på Backaskolan och sen gick jag på Skälltorpsskolan/Svenska balettskolan, jag gick inte balett, men det var en gemensam skola så här gemensamma lokaler och så. Då var skolorna otroligt bra, även om det skilde sig väldigt mycket mellan olika skolor så skulle jag säga att de skolorna jag gick på var bra, alltså de bästa skolorna, folk sökte sig dit från, alltså inom Backa. Men nu är det helt annorlunda för man satsar helt olika, så att skolorna att de kanske kan bli bättre tycker jag. Men man satsar väldigt mycket nu på Selma City eller vad det nu kallas, med något nytt kulturhus, nya vägar även om vägarna var bra så är det nya vägar för mer cykelstråk, och så, så det tycker jag är jättebra.

Intervjuare [00:47:04]: Roligt. Vad tycker du om stadens olika stadsdelar har du någon, om du inte skulle bo på norra Hisingen var skulle du vilja bo då?

Talare [00:47:18]: Ja det är svårt [skrattar].

Intervjuare [00:47:21]: Om du får välja liksom tänk dig att du har en oändlig budget, du behöver inte tänka på att du måste köpa någonting, utan du får välja.

Talare [00:47:31]: Jag hade antingen bott i Vasastan eller Eriksberg eller... ja ärligt talat, eller skärgården, men det är lite för långt ifrån centrum, hade jag velat, plus att skärgården är väldigt mycket hus och villor, alltså jag har inget behov av att bo i ett hus eller en villa nu liksom, själv då, så jag skulle definitivt säga en fin etagelägenhet typ i Vasastan eller Eriksberg, för det är nära till hamnen och nära till Hisingen och stan.

Intervjuare [00:48:13]: Men varför Vasastan då?

Talare [00:48:14]: Jag gillar Vasastan, jag gillar liksom att vara i centrum, inte jag som person då, men jag gillar att umgås i centrum, men också för att jag tycker att de har väldigt fina byggnader, jag tycker att det är väldigt nice. Plus också att där det är jättenära, ja det är i stan och man kan ta sig väldigt enkelt till andra stadsdelar också, till exempel Hisings Backa tar man liksom bara, okej det kunde man förut för då kunde man ta 19 bussen från Vasaplatsen raka vägen till Backa, nu får man dock ta, nu får man åka till typ alltså Valand, Götaplatsen för att ta sig till Backa, men jag tycker fortfarande att det är jättenära till Hisingen också, så det gillar jag. Och sen också det är inte mitt i smeten, utan det är lite utanför, det är liksom inte på Östra Hamngatan eller så. Så därför hade jag kunnat bo där.

Intervjuare [00:49:09]: Finns det några, om vi säger att ni ska ut, liksom ut på krogen eller sådär eller på klubb vart går ni då?

Talare [00:49:17]: Här kommer det som också är en nackdel med Göteborg, det är så dåligt utbud på klubbar, ärligt talat det är så dåligt utbud på klubbar. Det finns bra alltså utbud på restauranger och så det finns det, men det kan bli mycket bättre, men klubbar alltså... Inte för att jag klubbar mycket och inte för att jag går ut och festar jättemycket heller, jag går då och då när jag känner för det, men det finns inte så mycket som är just min musikmak heller, och jag har väldigt blandad musikmak så att man inte kan pricka in på ett utav dem, det är lite skevt tycker jag. Jag gillar R&B och så gillar jag reggae och liksom lite, alltså jag gillar inte pop så mycket men så här topplistan kan vara nice också och där är det blandat.

Intervjuare [00:50:04]: Det tycker man att något ställe borde kunna pricka in.

Talare [00:50:06]: Ja men eller hur [skrattar]. Så ja och sen är jag också 18, alltså jag blev 18 i november så jag har inte varit ute på alla klubbar heller men ja, så det kan bli väldigt mycket bättre i alla fall.

Intervjuare [00:50:21]: Ja jag hoppas att du hittar något som du... Vi tar väl, jag tänker att block tre som är fördjupningar det var lite det vi började med tänker jag, att vi pratade om fotbollen och politiken och så, men kan du beskriva hur en vanlig dag ser ut för dig? Hur dags vaknar du?

Talare [00:50:39]: Här kommer det roliga, mitt larm går klockan sex, men jag går inte upp klockan sex utan jag snoozar bara, fast det här kanske inte vi behöver ha med, men i alla fall eeh...

Intervjuare [00:50:50]: Jo men det är jätteroligt [skrattar].

Talare [00:50:53]: Det är jätteskämmigt [skrattar]. Nej, ja i alla fall jag vaknar, går till skolan...

Intervjuare [00:50:59]: Hur dags början skolan då?

Talare [00:51:01]: Ibland åtta, ibland typ nio eller halv tio liksom.

Intervjuare [00:51:05]: Kommer du någonsin försent?

Talare [00:51:06]: Nej. Nu kommer mina kompisar bara öh... [skrattar] Nej men jag kommer inte sent så ofta, kommer inte sent alls liksom, om jag gör det så har jag en riktigt bra anledning. Så jag går till skolan och sen är jag i skolan fram till ungefär tre, fyra, därefter oftast möten, alltså så här fram till klockan sex, sju för jag är också, utöver ungdomsfullmäktige engagerad på andra sätt också, bland annat Röda korsets ungdomsförbund, och så då kanske jag är hemma vid sju eller så. Tidigare, för alltså såhär, egentligen hela mitt liv innan februari så var det att jag kanske kom hem åtta eller nio, pluggade, duschade, bla, bla, bla nej jag duschade inte alls, vänta jag gick på fotbollsträningar, sen duschade jag och sen pluggade jag tills att jag gick och la mig. Nu är det dock att jag kommer hem vid typ sju, tränar ibland, tränar inte lika ofta som jag gjorde innan, men det är för att, det är väldigt logiskt jag slutade spela fotboll på grund av att jag inte hann så, då kan jag ju inte träna lika mycket fortfarande. Tränar då och då och sen pluggar jag och, det är så en vanlig dag ser ut för mig. Är det helg dock så är det mer, alltså mer administrativt jobb från mina uppdrag plus att jag lägger till tid med vänner och familj.

Intervjuare [00:52:35]: Hur dags går du och lägger dig på kvällarna?

Talare [00:52:37]: Det varierar väldigt mycket. Fram tills i februari, återigen, så gick jag och la mig kanske, jag ville gå och lägga mig halv elva, elva, men det blev ofta så för jag hade alltid så mycket grejer att göra så då gick jag och la mig typ tolv eller halv ett, alltså på riktigt, och nu så går jag och lägger mig elva ungefär.

Intervjuare [00:53:01]: Känner du dig aldrig stressad av alla dina uppdrag och skolan och...

Talare [00:53:06]: Jag har typ lärt mig att hantera stress på ett annat sätt, jag var som mest stressad när jag gick i sjuan eller åttan och då var det verkligen för då hade jag en helt annan syn på allting, jag tänkte verkligen nu vill jag bara bli diplomat i framtiden, fortsätta med politiken, när jag gick i sjuan, åttan å andra sidan då ville jag bli författare, föreläsare, politiker och fotbollsproffs, och jag ville ha toppbetyg i skolan. Det var det jag tänkte i sjuan, åttan. Jag lyckades med de här grejerna, men då var jag superstressad så jag hade ingen tid för mig själv. Ju mer tiden gick desto mer blev det liksom mer fokus på politiken, jag utformade också exakt vad jag ville bli, diplomat, och då kände jag typ ja, för mycket i huvudet var liksom typ att jag vill fortfarande kunna skriva och föreläsa, det kan jag göra, ordens makt kommer fortfarande att ligga kvar i diplomatyrket. Så då släppte jag författar och föreläsargrejen och då blev det så här ja, det makes sense, det är politiken jag ska syssla med och så gick det stegvis nedåt på fotbollen, och att jag fick klarhet i vad jag ville göra det gjorde också typ att jag inte blev lika stressad, så. Och sen också typ att jag har lärt mig att liksom hantera mina uppdrag och hur jag förhåller mig till mina uppdrag, och där är det typ att jag behöver inte göra allt det är den första grejen, jag behöver inte göra allting, två, att u behöver inte, för jag har alltid varit sådan att jag är en perfektionist jag vill att allting ska vara perfekt, eller inte perfekt men allting ska vara extraordinärt, så och då har jag liksom, jag har inte tummat på kvaliteten på det jag gör men jag har ändå insett när jag behöver vara extraordinär, jag behöver inte, om jag ska hålla ett tal, eller om jag ska leda ett möte så behöver inte jag sitta och tänka på det i en vecka, så, för till slut så kommer man in i rollen också. Så att det i sig att jag har lärt mig mer och kommit in i mina, alltså mina uppdrag och mina uppgifter och så, gör ju bara att jag inte behöver vara, man behöver inte tänka på det lika mycket till slut så, är det bara logiskt och då gör man det bara. Så nu övar jag, nu i slutet så övade jag inte inför någonting egentligen, för jag kunde det, och det var också det som gjorde att jag kände att det var dags för nya utmaningar, i februari. Så ju mer jag känner mig tryggare i min roll och ju mer erfarenhet jag fick och ju mer jag liksom, i och med mina möten med andra människor så blev jag också mindre stressad, för jag var på rätt väg typ.

Intervjuare [00:55:51]: Men det är jätteroligt att lyssna på dig men tiden går som sagt jättefort men, är det någonting som du vill tillägga nu, till den här intervjun?

Talare [00:56:01]: Nej, mer än att, till exempel att, alltså det som verkligen är så viktigt för mig det är ju, eller i slutändan det som har blivit viktigt för mig är ju liksom fortfarande att jag fortfarande är på ett uppdrag och det är att förändra världen, att jag fortfarande är inne på det här att jag vill jobba inom stan och sen, Göteborgs stad då, och sen då ska vidare typ så, och sen också att Liverpool och Barcelona är de bästa lagen.

Intervjuare [00:56:32]: [Skrattar] Ja men det blir kul att följa din framtid, det känns som att man kommer att få se mer av dig.

Talare [00:56:39]: Mm definitivt, jag hoppas verkligen det.

Intervjuare [00:56:41]: Jättetack för att du ställde upp.

Talare [00:56:43]: Tack för att jag fick vara med.

Intervjuare [00:56:43]: Då pausar jag nu.

Talare [00:56:45]: Yes.

[bandningen slutar]